

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 66.236 van 14 mei 1997

A. 61.708/VI-12.244

In zake : **DUMONT** Nadine,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Alain GUERITTE, advocaat,
rue du Onze Novembre 14
7000 Bergen,

tegen :

De Post.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 5 januari 1995 ingediende verzoekschrift, waarbij Nadine DUMONT de nietigverklaring vordert van "het besluit van 3-11-1994 waarbij de bestuurder-directeur van het personeel van De Post verzoekster met ingang van 7-6-1994 het recht op bevordering en weddeverhoging ontnemt, haar normale activiteitswedde met ingang van 7-6-1994 verlaagt en haar met ingang van 3-11-1994 afzet;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van Mevr. DEBUSSCHERE, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 22 november 1996, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 26 maart 1997, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 23 april 1997;

Gehoord het verslag van de heer HANSE, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. A. GUERITTE, advocaat, die voor verzoekster verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van Mevr. DEBUSSCHERE, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep :

1. Nadine DUMONT, die op 3 juli 1970 in dienst is getreden, is eerste onderpostontvanger bij De Post te Saint-Ghislain.

2. Op 6 juni 1994 beslist Mevr. DIONGRE, postontvanger te Saint-Ghislain, haar om de volgende redenen vanaf 11.00 uur preventief uit de dienst te verwijderen :

- "- omdat zij de aan haar loket afgegeven poststukken niet of onvoldoende heeft gefrankeerd, hoewel zij daarvoor een hoger tarief vroeg. Betrokkene erkent die feiten voor april en mei 1994;
- op 4 mei 1994 erkent betrokkene dat zij heeft geprobeerd om een kastekort te dekken door een frankeerzegel van 960 frank te regulariseren die zogezegd blanco uit de frankeermachine van het loket was gekomen;
- op 9 mei 1994 heeft Mevr. DUMONT voor 860 frank aan inkomsten uit de verkoop van postwaarden niet genoteerd om het tekort van 860 frank weg te werken dat op het einde van de dag van 4 mei 1994 was vastgesteld;
- op 16 mei 1994 heeft Mevr. DUMONT voor 500 frank aan inkomsten uit ontvangkaarten niet genoteerd om een tekort van 447 frank weg te werken dat op 9 mei 1994 was vastgesteld;
- betrokkene erkent dat zij de boekhouding sedert begin april 1994 heeft vervalst".

In een bijlage van het verslag dat de postontvanger dezelfde dag aan het algemene bestuur heeft bezorgd, wordt het volgende vermeld :

- " Gelet op wat voorafgaat, wordt Mevr. DUMONT bovendien verdacht van de volgende feiten die zij weigert te erkennen :
- juni 1993, ontvreemding van 3.000 frank bij het indienen van de rekeningen van postman ANDREJEWSKI;
- 8 oktober 1993, terwijl zij optrad als meter van Mevr. CAMBIER, ontvreemding van 10.000 frank;
- 31 december 1993, ontvreemding van 10.000 frank uit de kas van de heer VERCOUTER, eerste onderrekenplichtige.
- Herhaalde discussies met klanten die te weinig geld zouden hebben gestort, terwijl zij dat geld misschien heeft ontvreemd. Die feiten zullen in het onderzoeksverslag nader worden toegelicht.

Zij verklaart die onregelmatigheden te hebben begaan omdat haar financiële toestand catastrofaal is. Zij kan niet zeggen welk bedrag zij precies op onregelmatige wijze heeft verworven.

Op het einde van dat verslag stelt de postontvanger voor verzoekster in het belang van de dienst te schorsen.

3. Op 9 juni 1994 stemt bestuurder-directeur VERBEEREN ermee in verzoekster met ingang van 7 juni 1994 in het belang van de dienst te schorsen. Bovendien stelt hij voor haar wedde te verlagen en haar het recht op bevordering en weddeverhoging te ontnemen.

4. Op 21 juni 1994 neemt verzoekster kennis van die beslissing en voorstellen. Zij geeft te kennen dat zij beroep wil instellen, enerzijds tegen de verlaging van haar wedde en anderzijds tegen de beslissing om haar het recht op bevordering en weddeverhoging te ontnemen.

5. Op 6 juni 1994 beslist postontvanger DIONGRE bovendien verzoekster af te zetten op grond van dezelfde redenen als die welke ten grondslag liggen aan de beslissing om haar preventief uit de dienst te verwijderen en haar te schorsen.

6. Op 13 juni 1994 verklaart verzoekster, aan wie die beslissing ter kennis is gebracht, dat zij zich voor de beroepscommissie wil verantwoorden.

7. Op 17 juni 1994 beslist postontvanger DIONGRE, gelet op het uitblijven van een verantwoording, de straf te handhaven.

8. Diezelfde dag sluiten de hoofdinspecteurs PLUMAT en SPAUTE hun onderzoeksdossier omtrent het gedrag van verzoekster af. Ze besluiten hun verslag inzonderheid met de volgende opmerkingen :

" 3.1. Gelet op de erkende feiten en de talrijke vermoedens ten laste van Mevr. DUMONT, was het

noodzakelijk haar uit de dienst te verwijderen, wat op 6 juni 1994 om 11.00 uur is geschied (...).

3.2. Op zuiver tuchtrechtelijk gebied heeft Mevr. DIONGRE een afzettingsdossier ingediend waartegen Mevr. DUMONT beroep heeft ingesteld.

(...)

Mevr. DUMONT (...) heeft als beoordeling "zeer goed"; haar dossier vermeldt een terechtwijzing, die zij op 16 juni 1993 heeft opgelopen (zaak ANDREJEWSKI). Zij is gescheiden en heeft twee kinderen ten laste.

Ik heb vastgesteld dat haar gezondheidstoestand zeer precair is, dat zij in zekere zin "aan het einde van haar Latijn is" ten gevolge van haar persoonlijke en financiële moeilijkheden; haar redeneervermogen blijft evenwel intact.

(...)

5.1. Naast de erkende feiten rusten er zware verdenkingen op Mevr. DUMONT. Er is echter gebleken dat zij in staat is om evidente zaken lang te ontkennen en dat zij geen feiten heeft bekend waarvan zij weet dat wij ze niet kunnen bewijzen.

(...)"

9. Op 13 september 1994 verstrekt de beroepscommissie het volgende advies :

- "1) dat alle leden van oordeel zijn dat de schorsingsmaatregel in het belang van de dienst en de begeleidende maatregelen gerechtvaardigd waren. Dat vijf van de zeven leden van mening zijn dat de schorsingsmaatregel thans kan worden opgeheven;
- 2) dat alle leden van oordeel zijn dat de vermoedens onvoldoende bewezen zijn en dat alleen rekening mag worden gehouden met de feiten die betrokkene heeft bekend, te weten het feit dat zij de aan haar loket afgegeven poststukken niet of onvoldoende heeft gefrankeerd, hoewel zij daarvoor een hoger tarief vroeg en het feit dat zij sedert april 1994 en inzonderheid op 4, 9 en 16 mei 1994 haar boekhouding heeft vervalst om kastekorten weg te werken.

Dat de gezinssituatie en de financiële toestand van betrokkene zeer benard is, dat haar gezondheid zeer

precair is en dat haar tuchtrechtelijk verleden nagenoeg smetteloos is.

Vijf van de zeven leden zijn van oordeel dat zij een laatste kans moet krijgen en stellen voor om haar, bij wijze van tuchtstraf, terug te zetten in de graad van eerste postman.

De overige twee leden zijn van mening dat de feiten ernstig genoeg zijn om betrokkene af te zetten".

10. Op 10 oktober 1994 beslist het directiecomité het volgende :

- "1) De beroepscommissie is unaniem van oordeel dat betrokkene in het belang van de dienst moet worden geschorst.
- 2) De beide feiten omvatten verscheidene nalatigheden bij het frankeren van poststukken en bovendien heeft zij de vervalsingen van de kasboekhouding bekend en moeten die zeer zwaar worden gestraft. Zij heeft de frankeervoorschriften herhaaldelijk overtreden. De contacten met het publiek moeten worden gekenmerkt door absolute eerlijkheid en alles wat het vertrouwen van het publiek kan schaden, dient te worden vermeden, een regel waaraan zij zich niet heeft gehouden. Wat de kasopmaak betreft, blijkt uit de vastgestelde feiten dat zij de desbetreffende richtlijnen niet heeft opgevolgd. Het plichtsverzuim is duidelijk aangetoond voor de twee in aanmerking genomen feiten. Men moet nauwkeurig te werk gaan, wat niet het geval was. De gezinssituatie en de financiële toestand van betrokkene mogen niet als voorwendsel worden aangegrepen om klanten te bedriegen. Betrokkene moet worden afgezet".

11. Op 3 november 1994 beslist de heer VERBEEREN, bestuurder-directeur van het personeel, het volgende :

" Gelet op het koninklijk besluit van 14 september 1992 tot goedkeuring van het eerste beheerscontract van de Regie der Posterijen en tot vaststelling van maatregelen met betrekking tot die Regie;

Gelet op artikel 89 van hoofdstuk XII en artikel 98 van hoofdstuk XIII van het administratief statuut van de postambtenaren dat de raad van bestuur op 13 december 1993 heeft goedgekeurd;

Gelet op de bevoegdheid die het directiecomité aan de bestuurder-directeur van de algemene personeelsdirectie heeft verleend;

Gelet op het voorstel van de directe chef om Nadine DUMONT, eerste onderpostontvanger van het postkantoor te Saint-Ghislain, in het belang van de dienst vanaf 6 juni 1994 uit de dienst te verwijderen op grond van de volgende feiten :

- omdat zij de aan haar loket afgegeven poststukken niet of onvoldoende heeft gefrankeerd, hoewel zij daarvoor een hoger tarief vroeg. Betrokkene erkent die feiten voor april en mei 1994;
- op 4 mei 1994 erkent betrokkene dat zij heeft geprobeerd om een tekort te dekken door een frankeerzegel van 960 frank te regulariseren die zagezegd blanco uit de frankeermachine van het loket was gekomen;
- op 9 mei 1994 heeft Mevr. DUMONT voor 860 frank aan inkomsten uit de verkoop van postwaarden niet genoteerd om een tekort van 860 frank weg te werken dat op het einde van de dag van 4 mei 1994 was vastgesteld;
- op 16 mei 1994 heeft Mevr. DUMONT voor 500 frank aan inkomsten uit ontvangkaarten niet genoteerd om een tekort van 447 frank weg te werken dat op 9 mei 1994 was vastgesteld;
- betrokkene erkent dat zij de boekhouding sedert begin april 1994 heeft vervalst". Gelet op wat voorafgaat, wordt Mevr. DUMONT bovendien verdacht van de volgende feiten die zij weigert te erkennen :
 - juni 1993, ontvreemding van 3.000 frank bij het indienen van de rekeningen van postman ANDREJEWSKI;
 - 8 oktober 1993, terwijl zij optrad als meter van Mevr. CAMBIER, ontvreemding van 10.000 frank;
 - 31 december 1993, ontvreemding van 10.000 frank uit de kas van de heer VERCOUTER, eerste onderrekenplichtige.

Herhaalde discussies met klanten die te weinig geld zouden hebben gestort, terwijl zij dat geld misschien heeft ontvreemd;

Gelet op de bevoegdheid van de directe chef om in het belang van de dienst de schorsing voor te

stellen en gelet op de bevoegdheid van de bestuurder-directeur om zich uit te spreken over die schorsing en de daaruit voortvloeiende aanvullende maatregelen;

Gelet op de beslissing van de bestuurder-directeur van 7 juni 1994 om betrokkene in het belang van de dienst te schorsen, haar wedde te verlagen en haar het recht op bevordering en weddeverhoging te ontnemen gedurende de periode tijdens welke zij in het belang van de dienst is geschorst;

Overwegende dat de directe chef ten aanzien van de voormelde persoon afzetting bij wijze van tuchtstraf heeft voorgesteld;

Gelet op het feit dat de meerderheid van de leden van de beroepscommissie op de vergadering van 13 september 1994 heeft geoordeeld dat de schorsing in het belang van de dienst en de begeleidende maatregelen gerechtvaardigd waren, maar dat die schorsing thans kan worden opgeheven. Dat betrokkene een laatste kans verdient en dat wordt voorgesteld haar terug te zetten in de graad van eerste postman. Dat alle leden het erover eens zijn dat de vermoedens onvoldoende bewezen zijn en alleen rekening mag worden gehouden met de feiten die betrokkene heeft bekend, te weten het feit dat zij de aan haar loket afgegeven poststukken niet of onvoldoende heeft gefrankeerd, hoewel zij er een hoger tarief voor vroeg en het feit dat zij sedert april 1994 en inzonderheid op 4, 9, en 16 mei 1994 haar boekhouding heeft vervalst om kastekorten weg te werken. De gezinssituatie en de financiële toestand van betrokkene is zeer benard, haar gezondheid is precair en haar tuchtrechtelijk verleden nagenoeg smetteloos;

Gelet op de beslissing van het directiecomité op de vergadering van 10 oktober 1994 om de schorsing in het belang van de dienst te handhaven, alsook de maatregelen die daaruit voortvloeien en de afzetting bij wijze van tuchtstraf. De beide feiten omvatten verscheidene nalatigheden bij het frankeren van poststukken en bovendien heeft zij de vervalsingen van de kasboekhouding bekend en moeten die zeer zwaar worden gestraft. Zij heeft de frankeervoorschriften herhaaldelijk overtreden. De contacten met het publiek moeten worden gekenmerkt door absolute eerlijkheid en alles wat het vertrouwen van het publiek kan schaden, dient te worden vermeden, een regel waaraan zij zich niet heeft gehouden. Wat de kasopmaak betreft, blijkt uit de vastgestelde feiten dat zij de desbetreffende richtlijnen niet heeft opgevolgd. Het plichtsverzuim is duidelijk aangetoond voor de twee in aanmerking genomen feiten. Men moet nauwkeurig te werk gaan, wat niet het geval was. De

gezinssituatie en de financiële toestand van betrokkene mogen niet als voorwendsel worden aangegrepen om klanten te bedriegen,

B E S L U I T :

Artikel 1. - Nadine, Fernande, Françoise DUMONT, geboren op 18 juli 1950, eerste onderpostontvanger met inschrijvingsnummer 905455-57, wordt met ingang van 7 juni 1994 het recht op bevordering en weddeverhoging ontnomen.

Artikel 2.- De normale activiteitswedde van betrokkene wordt met ingang van 7 juni 1994 verlaagd.

Die verlaagde wedde mag niet kleiner zijn dan de werkloosheidsuitkering waarop dit personeelslid recht zou hebben indien het aanspraak zou kunnen maken op het stelsel van de sociale zekerheid voor werknemers.

Artikel 3.- De voormelde persoon wordt met ingang van vandaag afgezet.

Deze beslissing zal ter kennis worden gebracht van betrokkene".

Het betreft de handeling die bij het verzoekschrift wordt aangevochten en die volgens verzoekster op 7 november 1994 haar ter kennis is gebracht; verzoekster heeft de kennisgeving op 8 november 1994 ontvangen;

Overwegende dat deze handeling volgt op de beslissing die het directiecomité op 10 oktober 1994 heeft genomen; dat deze handeling zich ertoe beperkt de tenlasteleggingen letterlijk over te nemen na verwijzing naar het advies van de beroepscommissie;

Overwegende dat artikel 118, § 2, van het statuut van de postambtenaren bepaalt dat alleen het directiecomité bevoegd is om tuchtstraffen op te leggen aan personeelsleden die niet tot niveau 17, 16 en 15 behoren en die een gunstig advies van de beroepscommissie hebben gekregen;

Overwegende dat ambtshalve moet worden vastgesteld dat de bestuurder-directeur van het personeel niet bevoegd is om de bestreden handeling te stellen;

Overwegende dat, gelet op de omstandigheden, ervan moet worden uitgegaan dat het verzoekschrift ook betrekking heeft op de beslissing die het directiecomité op 10 oktober 1994 genomen heeft;

Overwegende dat verzoekster een eerste middel ontleent "inzonderheid aan de schending van artikel 89 van hoofdstuk XII en artikel 98 van hoofdstuk XIII van het administratief statuut van de postambtenaren, alsook aan de onjuistheid van de motieven van de bestreden handeling en aan het gebrek aan beoordeling van de feitelijke situatie"; dat zij "de echtheid van de feiten 2-3-5 betwist en een verschoningsgrond aanvoert voor de feiten 1 en 4";

Overwegende dat verzoekster, betreffende de klacht dat zij een hoger tarief zou hebben aangerekend en de poststukken vervolgens te weinig zou hebben gefrankeerd (feit 1), heeft toegegeven dat die klacht gegrond is (bijlagen 27 en 28 van het tuchtdossier), wat genoegzaam blijkt uit de getuigenissen van de personeelsleden DUVIVIER (bijlage 22), DEFROYENNES (bijlage 24) en CHAUFFART (bijlage 26), die nep-poststukken hadden gemaakt om haar op heterdaad te betrappen;

Overwegende dat verzoekster, betreffende de klacht dat zij haar kasboekhouding zou hebben vervalst (feiten 2, 3, 4 en 5), de feitelijke daarvan eveneens heeft erkend tijdens het administratief onderzoek van 2 mei 1994: wat feit 2 betreft, in bijlage 33; voor de feiten 3, 4 en 5, in bijlage 36;

Overwegende dat het eerste middel feitelijke grondslag mist;

Overwegende dat verzoekster een tweede middel ontleent aan de "schending van het algemene rechtsbeginsel dat de straf in verhouding moet staan tot het strafbare feit"; dat verzoekster meent "dat de kleine tekortkomingen die haar ten laste worden gelegd niet in verhouding staan tot de zware straf die zij heeft gekregen (afzetting)"; dat zij onderstreept dat jegens haar verscheidene verzachtende omstandigheden konden worden aangevoerd : "gezondheidsproblemen, beoordeling "zeer goed", belang van een vlekkeloze loopbaan, oprechtheid ... waarmee de beslissende instantie geen rekening heeft gehouden";

Overwegende dat de vaststaande feiten die verzoekster ten laste worden gelegd, ernstig zijn en streng moeten worden gestraft; dat echter uit de motivering van de bestreden handeling blijkt dat de beslissende instantie bij de bepaling van de strafmaat geen rekening heeft gehouden met het "nagenoeg vlekkeloze" tuchtrechtelijke verleden van verzoekster, noch met de kwaliteit van haar werk waarvoor ze de beoordeling "zeer goed" heeft gekregen, zonder toe te lichten waarom zij daar geen rekening mee heeft gehouden; dat de beslissende instantie evenmin vermeldt waarom zij haar, tegen die achtergrond, geen "laatste kans" heeft gegeven; dat de oneerlijke praktijken die zijn aangetoond en die het eerste bezwaar vormen, weliswaar echt hebben plaatsgehad, maar betrekking hadden op geringe bedragen; dat zij wordt beticht van verscheidene vervalsingen van de boekhouding die alleen tot doel leken te hebben één en hetzelfde kastekort op onhandige wijze weg te werken; dat die overwegingen, naast de familiale omstandigheden en de gezondheidsperikelen die de beroepscommissie had

aangevoerd, ertoe doen besluiten dat de opgelegde straf kennelijk niet in verhouding staat tot de strafbare feiten; dat het middel gegrond is;

Overwegende dat verzoekster een derde middel ontleent "aan de schending van het algemene beginsel dat een tuchtrechtelijke beslissing geen terugwerkende kracht heeft"; dat zij de bestreden handeling aanvecht in zoverre de weddeverlaging teruggaat tot 7 juni 1994, terwijl zij op dat ogenblik niet "op tegenspraak was beoordeeld en geen mogelijkheid had gekregen om zich te rechtvaardigen";

Overwegende dat artikel 102 van het statuut van de postambtenaren inzonderheid als volgt luidt :

" Na afloop van het onderzoek, worden de in toepassing van artikel 99 genomen maatregelen ingetrokken door beslissingen die terugwerken tot op de dag waarop die maatregelen uitwerking hebben gehad, behalve :

1° als tot besluit van dat onderzoek, de ambtenaar van ambtswege wordt afgezet;

(...)"

Overwegende dat de nietigverklaring van de afzetting op grond van het tweede middel tot de nietigverklaring leidt van de maatregelen die in het raam van de schorsing in het belang van de dienst zijn getroffen, aangezien die alleen gewettigd waren door de afzetting,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd worden :

- de beslissing van 3 november 1994 waarbij de bestuurder-directeur van het personeel van De Post Nadine DUMONT met ingang van 7 juni 1994 het recht op bevordering en weddeverhoging ontnemt, haar normale activiteitswedde met ingang van die datum verlaagt en haar met ingang van 3 november 1994 afzet;
- de beslissing van 10 oktober 1994 waarbij het directiecomité van De Post dezelfde maatregelen uitvaardigt.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op veertien mei 1900 zevenennegentig door :

de HH.	ANDERSEN, kamervoorzitter,
	LERoy, staatsraad,
	HANSE, staatsraad,
Mevr.	MALCORPS, griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Chr. MALCORPS.

R. ANDERSEN.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.